

EL LLENGUATGE

5/VII/1977

Els proveïdors

Com que als verbs del castellà «conocer» i «merecer» en català corresponen conèixer i merèixer, és força corrent de fer correspondre «abasteïxer» a «abastecer». Però la forma correcta, en aquest cas, és abastar. Això no vol dir, és clar, que en tots els casos en què en castellà es diu «abastecer» en català calgui dir abastar--rs. Abastar és més aviat usat significant «arribar a tocar» o «haver una cosa allargant el braç o amb l'ajuda d'un instrument». Per a expressar el sentit de «abastecer» tenim també els verbs fornir, subministrar i proveir.

Ens decantariem, en general, i sense intentar bandejar els altres, per proveir, que creiem que és la forma més usual, i la que segurament trobaríem en la documentació burocràtica que s'ha redactat en català. De proveir provenen proveïment, proveïdor i proveït, als quals cal afegir el compost desproveït.

Sense tenir em compte que proveït i desproveït provenen de proveir --de fet, desproveït ve de desproveir, que és el compost de proveir--, aquests adjectius, proveït i desproveït, són moltes vegades suplantats per les formes «provist» i «desprovist», que no són sinó adaptacions dels adjectius del castellà «provisto» i «desprovisto». Fins i tot en textos ben corregits, tal com hem pogut comprovar més d'un cop, han aconseguit d'esmunyir-se algunes d'aquestes formes espúries, que caldria que evitéssim.

Anàlogament, proveïdor --mot habitual de la terminologia de la comptabilitat-- es veu suplantat per «proveedor», talment com «poseedor» substitueix sovint --indegudament, és clar-- posseïdor. Hem de recordar, per tant, que les formes correctes són ben bé proveïdor i posseïdor. I, si ho preferim, podem usar també les formes secundàries respectives, provisor i possessor.

ALBERT JANE